

*Légszomja lesz itt minden gondolatnak,
furdalja, mint a lelkiismeret,
hogy féligmeddig fészket ide rakna
s elvágják attól, kit nagyon szeret.*

*Szeretsz repülni, nem szeretsz betörni?
Nézz ki: füst és madár majd megtanít,
hogy ott lehess lebegve, mint a börtön
felett a jog, és mégse végleg itt.*

*Itt semmi sem úgy, mindörökre élet,
mert délután már unalmas lehet.
Hogy bírtak végig mégis ezer évet
esőbb után törekvő fellegek?*

*Mert fellegzünk és füstölgünk s a szárnyunk
az első csábos széllel messzeszáll –
vagy integet csupán: hogy mégse szállunk,
mert mégse volt, még ez se volt aszály.*

GERGELY ÁGNES

A 137. zsoltár

*Ültünk Babylon folyópartjain.
Sírtunk. Babylon tenger nélkül él.
Hárfánk a fűzfán. Másképp szól a ktn.
Tőlünk verejték kell, nem szenvedély.
S nem érv, erünkől mért dőlt itt a vér.
Hát kihült jobbom legyen rá az ámen,
ha elfeledlek egyszer, Jeruzsálem.*

*Jelünk itt falba karmolja a nép.
Kik biztatják, sem tudják, mért teszik.
Királyi jel, sok más jelet tulélt.
Ne ródd fel, Uram, vétekeül nekik!
Ne vágasd falhoz szép kisdedeik...!
És fájó orcám rángjon majd a számhoz,
ha elfeledlek egyszer, Arany János.*